

عنوان مقاله:

آثار آیینیک شرط مذاکرات دوستانه بر حق دادخواهی یادداشتی بر دادنامه شماره ۱۴۰۰۶۸۳۹۰۰۰۷۸۵۱۱۶۹ مورخ ۱۰ شهریور ۱۴۰۰ شعبه ۱۴۱ دادگاه عمومی حقوقی تهران (مجمع ویژه رسیدگی به دعاوی تجاری تهران)

محل انتشار:

فصلنامه رای (مطالعات آرای قضایی)، دوره ۱۱، شماره ۳۹ (سال: ۱۴۰۱)

تعداد صفحات اصل مقاله: ۰

نویسندگان:

حسن محسنی - هیئت علمی دانشگاه تهران

حسین اسماعیلی - دانش آموخته دکترای حقوق خصوصی از دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

در برخی قراردادها، به هنگام تعیین شیوه های الزام آور حل و فصل اختلاف، شرط مذاکره دوستانه، به عنوان راهکاری مقدماتی برای رفع اختلاف نوشته می شود. طبعاً چنانچه مذاکره انجام شود و اختلاف رفع نشود، حسب مورد، تردیدی در صلاحیت دادگاه یا داوری نیست. آنگاه که مذاکره انجام نمی شود و طرفین به دادگاه یا داوری مراجعه می کنند، این پرسش به میان می آید که آیا وجود شرط مذاکره دوستانه، مانعی برای رسیدگی است. در این نوشته، به مناسبت رای صادره از شعبه ۱۴۱ دادگاه حقوقی تهران (مجمع تخصصی رسیدگی به دعاوی تجاری) که در آن به سبب انجام نشدن مذاکره دوستانه، قرار عدم استماع صادر شده است، آثار آیینی شرط مذاکره دوستانه بر حق اقامه دعوا و صدور قرار عدم استماع نقد و بررسی شده و راهکارهای جایگزین با توجه به تحلیل اقتصادی حقوق ارائه شده است.

کلمات کلیدی:

مذاکره، استماع، دعوا، قرار، دادرسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1709122>

